

Inuit Ataatigiits Inatsisartutgruppe

Svar på §37 spørgsmål vedr. Parisaftalen

Kære Inuit Ataatigiits Inatsisartutgruppe,

I har den 13. november 2020 stillet Naalakkersuisut §37 spørgsmål nr. 194 om Parisaftalen. Spørgsmålene er henvist til min besvarelse.

Der er indhentet input til besvarelsen fra Departementet for Forskning og Miljø, Departementet for Mineralske Råstoffer og Erhverv, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Finansdepartementet og Formandens Departement.

Spørgsmål 1:

Hvilke konkrete omkostninger er der forbundet med at tiltræde Parisaftalen? Hvilke områder vil påvirkes af en eventuel tiltrædelse?

a. Hvilke områder ville påvirkes af en eventuel tiltrædelse?

Svar:

Naalakkersuisut ligger ikke inde med tidssvarende data angående, hvilke konkrete omkostninger som vil være forbundet med at tiltræde Parisaftalen eller hvilke områder som vil påvirkes af en eventuel tiltrædelse.

Spørgsmål 2:

Hvilke tiltag gør Naalakkersuisut for at mindske udledningen af CO2 i vores land?

Svar:

Naalakkersuisut har vedtaget en omfattende og ambitiøs sektorplan for Energi- og Vandforsyning, der rækker frem til 2030. Sektorplanen består af tre hovedmål: 1. Lavere priser på el og vand. 2. Grøn energi hvor det er muligt. 3. Modernisering af energisektoren. Til hovedmålsætningerne er der 35 konkrete målsætninger.

Inatsisartut vedtog på EM2019 (punkt 153) et beslutningsforslag der pålægger Naalakkersuisut at arbejde for anlæggelse af vandkraftanlæg til forsyning af Qasigiannugit og Aasiaat og en udvidelse af vandkraftforsyningen i Nuuk. Det er de to projekter, der vil kunne fortrænge den største andel af fossile brændsler fra den offentlige energiforsyning i Grønland.

De to vandkraftprojekter kan øge andelen af vedvarende energi i den offentlige energiforsyning fra ca. 70 % til ca. 90 %. De nuværende beregninger viser, at over en periode på 22 år vil vandkraftværkerne medføre en samlet CO₂ besparelse på 1.398 tusind ton som følge af brændselsbesparelser.

Naalakkersuisut arbejder for en effektiv udnyttelse af varmen fra affaldsforbrænding. Den varme, der produceres i forbindelse med affaldsforbrænding, afsættes i dag som fjernvarme flere steder i Grønland. Endvidere støtter Naalakkersuisut op omkring det fælleskommunale affaldsselskab.

Det kan yderligere oplyses, at der på erhvervsområdet arbejdes med en række tiltag, som alle skal være med til at mindske udledningen af CO₂ i Grønland.

Spørgsmål 3:

Hvor langt er Grønland fra at leve op til målene og kravene i Parisaftalen med nuværende klima tiltag, herunder f.eks. brug af vandkraft?

Svar:

Da Grønland har territorielt forbehold for Parisaftalen og derfor ikke har fastsat et nationalt reduktionsbidrag, er det ikke muligt at vurdere hvor langt Grønland er fra at leve op til kravene i Parisaftalen. Naalakkersuisut følger ambitionerne i Parisaftalen, men har territorielt forbehold da tiltræden kan forhindre Grønlands muligheder for fremtidig industrielt udvikling.

Spørgsmål 4:

Har Naalakkersuisut arbejdet videre for at bløde op for de juridisk bindende henvisninger til oprindelige folks rettigheder, herunder retten til udvikling siden Paris aftalen blev indgået?

a. I såfald, hvad har Naalakkersuisut konkret gjort?

Der er endnu ikke gennemført internationale forhandlinger om en ny klimaaftale.

Spørgsmål 5:

Har Naalakkersuisut taget kontakt til nuværende og forrige regering i Danmark for at drøfte en intern ordning i Rigsfællesskabet, som kunne muliggøre at Grønland tiltrådte Parisaftalen?

Svar:

Naalakkersuisut finder det vigtigt, at vi som land tager ansvar og så vidt muligt yder vores bidrag til at begrænse udledningen af drivhusgasser. Daværende Naalakkersuisut deltog aktivt i den proces, der ledte op til indgåelsen af Paris-aftalen i december 2015. Som en central del af denne proces afsøgte daværende Naalakkersuisut mulighederne for, at Grønland på samfundsøkonomisk bæredygtige vilkår kunne tiltræde aftalen.

Spørgsmål 6:

Kan Naalakkersuisut pege på relevante erfaringer fra Færøerne, når det kommer til tiltrædelse af Parisaftalen.

Svar:

Naalakkersuisut ligger ikke inde med en redegørelse over, hvilke erfaringer, der kan udledes af Færøernes tiltrædelse af Parisaftalen.

Spørgsmål 7:

Hvilke konkrete fordele vil der være udenrigspolitisk og erhvervsmæssigt for Grønland ved at vi tiltræder Parisaftalen?

- a. Vil det f.eks. være lettere at tiltrække udenlandsk investering til Grønland**
- b. Hvilke andre fordele vil der være?**

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 1.

Spørgsmål 8:

Er der andre relevante overvejelser, som Naalakkersuisut mener er relevante i forhold til at vurdere om Grønland skal tiltræde Paris aftalen eller fortsat stå uden for Paris aftalen?

Svar:

I Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode fra 2008-2012 forpligtede Grønland sig til at nedbringe udledningen af drivhusgasser med 8 pct. Dette indebærer, at Grønland over en årrække bl.a. skulle erhverve CO₂-kreditter for ca. 13,6 mio. kr. til erstatning for, at Grønland ikke kunne leve op til forpligtelsen om en 8 pct. reduktion i CO₂-udledninger.

Departementet for Mineralske Råstoffer og Erhverv har oplyst, at *Grønland står overfor en række større investeringer i de kommende år. Udover lufthavnsinvesteringerne og opførelse af en række hoteller er bl.a. minedrift og øvrige mulige erhvervsprojekter nogle af de investeringer som kan øge CO₂ aftrykket i Grønland. Det vil derfor være relevant at kortlægge hvilke investeringer som forventes i de kommende år og hvilket CO₂ aftryk disse investeringer forventes at afsætte. I og med en investering i eksempelvis en produktionsenhed kan foretages med mere eller mindre CO₂ venlige løsninger, vil det også være relevant at belyse, om eksempelvis bæredygtige løsninger i disse investeringer markant vil kunne reducere eller begrænse CO₂ aftrykket i Grønland.*

Naalakkersuisut har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Steen Lyng

Naalakkersuisoq for Udenrigsanliggender og Energiområdet